

ÎNCHEIERE

08 mai 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului
Judecători

Valeriu Doagă,
Sveatoslav Moldovan, Iuliana Oprea

soluționând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Manughevici Vadim, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Culicov Anatolie împotriva lui Manughevici Vadim cu privire la încasarea sumei și a cheltuielilor de judecată,
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 martie 2016,

C O N S T A T Ă :

La 10.09.2014, Culicov Anatolie s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Manughevici Vadim privind încasarea sumei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii Culicov Anatolie a indicat, că la 24.08.2012 i-a împrumutat lui Manughevici Vădim suma de 160 000 Euro, pe un termen de 40 zile, în acest sens întocmind o recipisă.

Afirmă că pârâțul s-a obligat să ramburseze suma împrumutată până la 04.10.2012.

Notează reclamantul, că dat fiind faptul, că pârîțul Manughevici Vadim nu și-a executat obligația de restituire a sumei indicate în termenul stabilit, la 13.08.2014, în adresa pârîțului a fost expediată o somație, prin care s-a solicitat respectuos de-a fi restituită suma împrumutată până la data de 18.08.2014, însă careva acțiuni de executare a obligației nu au fost întreprinse de către pârât.

La 23.06.2015, reclamantul a depus cerere de majorare a cuantumului acțiunii solicitând încasarea din contul lui Manughevici Vadim în beneficiul lui Culicov Anatolie dobânda de întârziere pentru neexecutarea obligației de restituire a împrumutului conform recipisei din 24.08.2012 în sumă de 43 140,83 Euro și a cheltuielilor de judecată în mărime de 25 000 lei pentru taxa de stat și 5000 lei pentru asistența juridică din motiv, că reclamatul nu a executat în termen obligația pecuniară.

Prin hotărârea judecătorei Grigoriopol din 24 iunie 2015, acțiunea a fost admisă, s-a dispus încasarea datoriei în sumă de 160 000 Euro, dobânda de întârziere în sumă de 43 140, 83 Euro, cheltuielile de judecată ce rezultă din plata

taxei de stat în sumă de 25 000 lei, precum și cheltuielile de judecată ce rezultă din prestarea asistenței juridice în sumă de 5000 lei.

Pentru a hotărî astfel, prima instanță s-a bazat pe cercetarea completă, a tuturor probelor prezente și a constatat că, cerințele invocate în acțiune se încadrează în prevederile legii.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 20 iulie 2015, Manughevici Vadim a declarat apel, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii primei instanțe cu remiterea cauzei spre rejudecare.

În motivarea apelului a indicat că, prima instanță la adoptarea hotărârii nu a constatat și nu a elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond, concluziile expuse în hotărîre sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, cât și au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept procedural.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 22 martie 2016 s-a respins cererea de apel depusă de Manughevici Vadim și s-a menținut hotărârea Judecătorei Grigoriopol din 24 iunie 2015.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelant nu și-au găsit reflectare de fapt în probele acumulate la materialele dosarului, argumentele formulate în cererea de apel sunt neîntemeiate.

Totodată, instanța de apel a indicat că, prima instanță a dat o apreciere obiectivă și justă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii și corect a aplicat normele de drept material și procedural și în consecință a adoptat o hotărîre legală și întemeiată.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel la 01.04.2016 Manughevici Vadim a înaintat cerere de recurs, iar la 16.05.2016 a prezentat recurs suplimentar prin care a solicitat admiterea recursului, casarea integrală a hotărârii Judecătorei Grigoriopol din 24.06.2015 și a deciziei Curții de Apel Chișinău din 22.03.2016, cu trimiterea cauzei spre rejudecare în prima instanță.

Prin prisma art. 425 CPC completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, consideră recursul depus de Manughevici Vadim la 01.04.2016 în termen.

În conformitate cu art.439 alin.(2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acestuia.

La 28.05.2016, Culicov Anatolie a prezentat referință prin care a solicitat declararea ca fiind inadmisibil a recursului înaintat de către Manughevici Vadim.

În motivarea cererii de recurs, recurentul a reiterat argumentele de fapt expuse în cererea de apel și anume, neaplicarea normelor de drept material și procedural pertinente cauzei.

Examinînd temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificînd motivele de casare invocate în cererea de recurs, Colegiul atestă că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele au apreciat înscrisurile probatoare și au constatat circumstanțele cauzei.

Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează că, recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei, în modul în care este garantat de articolului 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificîndu-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, Colegiul constată că argumentele invocate de recurent nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC RM cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursul declarat de către Manughevici Vadim asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Manughevici Vadim ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 432, 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC al RM, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

D I S P U N E:

Recursul declarat de către Manughevici Vadim se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Valeriu Doagă

Judecători

Sveatoslav Moldovan

Iuliana Oprea